

Omfang, jeg forlangte, men de ere dog fyldestgørende nok for det Formaal, jeg tilsigter. Det fremgaar da af disse Oplysninger, at Jylland er ikke blevet forfordelt, men at Jylland har faaet et tilsvarende Tilskud som Øerne, og at Tilskuddet for hele Landet svarer til ca. $\frac{1}{3}$ af det, som man selv har anvendt, følgelig maa Øerne jo yde noget mere til deres Foreningskonsulenter end Jylland. Men det viser jo altsaa tilfulde, at der er stor Anledning til at forhøje denne Konto, idet de som Gennemsnit kun faa akkurat en Tredjedel i Statstilskud, mens Husdyrloven forudsætter, at de kunne faa indtil 2 Tredjedele; hvis man vil forhøje Bevillingen til det dobbelte, vil man komme op til Husdyrlovens Forudsætning, og det vil jeg anbefale Landbrugministeren og det eventuelle Finansudvalg at tage under Overvejelse og saa bede dem eventuelt at foreslaa.

Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) var i Gaar inde paa en Kritik af Konsulentlønningerne og da særlig Lønningerne for vore Statskonsulenter i Kvægavl; han var ikke i Stand til at indse, hvilket Arbejde de udførte for den faste Løn, de fik af Staten. Se, det er jo ogsaa Konsulenter, jeg her har omtalt, men jeg maa jo gøre ærede Medlemmer, som muligvis ikke ere saa nøje inde i dette Forhold, opmærksomme paa, at der er Forskel paa Konsulenter. De Konsulenter, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds omtalte, ere jo dem, som sortere under Landhusholdningsselskabet; de Konsulenter, som jeg omtaler, ere derimod Foreningskonsulenter, der blive valgte af Foreningerne selv, og deres Løn er selvfølgelig ikke nær saa stor. Jeg nævnte jo før, at Statstilskuddet for Jyllands Vedkommende var fra 50 til godt 300 Kr. til hver, og naar det repræsenterer en Tredjedel, kunne ærede Medlemmer jo selv regne ud, hvor stor en Løn de kunne faa; naturligvis er det Arbejde, de have, heller ikke af den Art, at det optager hele deres Tid, men det er dog ganske betydeligt, og det vokser, som Aarene gaa. Jeg skal tage en enkelt ud af Flokken. Det viser sig af hans Beretning, at han har haft et Arbejde, der har taget 90 Dage, og han har skrevet 254 Breve. Der er jo ikke saa lille et Arbejde forbundet med at rejse rundt til Kvægavlsforeninger og kaare Køer, at rejse til Dyrskuer, at rejse med Folk hen at købe Tyre, og de maa i Reglen selv afholde Rejseudgifterne. Det er ikke saaledes med dem som med

de af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds i Gaar omtalte Konsulenter, for hvis Vedkommende der jo er stillet en Bevilling til Disposition i saa Henseende.

Et af de Omraader, hvorpaa Arbejdet i væsentlig Grad vil blive forøget i det følgende Aar, og hvorved der er Trang til Foreningskonsulenternes Medvirken, er Stambogsførelsen. Naar vi skulle ind paa en virkelig Dannelselse af Avlscentrer, vil det blive nødvendigt, at der paa Stambogsførelsens Omraade bliver gjort et større Arbejde, end det hidtil har været Tilfældet. Det er nemlig en Misforstaaelse at tro, at man ved at give en Bevilling herfra til Avlscentrer kan skabe disse. De skabes slet ikke paa den Maade, de skabes kun af talentfulde Opdrætttere og ganske uafhængigt af, om der er en Bevilling eller ej. De, der nu have faaet Statsunderstøttelse som Avlscentrer, vare jo Avlscentrer, før de fik denne Anerkendelse fra Statens Side, og vi have sikkert adskillige Avlscentrer, som ingen Statsunderstøttelse faa. Jeg skal f. Eks. nævne „Langholt“ for Jyllands Vedkommende. Ingen er sikkert i Tvivl om, at det er et Avlscentrum baade for Hingste og Tyre. For Svinenes Vedkommende kan jeg nævne „Dortheasminde“. Det er heller ikke blandt dem, som af Staten ere anerkendte som Avlscentrer, men intet Menneske er i Tvivl om, at det er et Avlscentrum for Svin, oven i Købet vistnok det bedste, vi have paa Svinenes Omraade. Ulykken ved denne Statsanerkendelse, som vi nu ere komne ind paa ved Bevillingen til Avlscentrer, er efter min Mening den, at den forvirrer Folks Begreber, saa at de tro, at et Dyr fra et Avlscentrum altid er godt, hvad desværre ikke altid er Tilfældet; Faktum er, at Folk købe baade Skidt og Kanel fra Avlscentrerne og det til høje Priser. Stambogsførelsen er endnu for ung til, at man i ethvert Tilfælde kan forudse, hvorledes et Dyr af den og den Moder og Fader vil blive. Selv om man har en Stambogsfortegnelse, der rækker 10—15 Aar tilbage, kan der godt komme Udslag i Avlen, som man ikke beregner. Den Tid kan komme, da vi naa noget videre i saa Henseende, og derfor vil det, som jeg nævnedes før, være nødvendigt, at Stambogsførelsen tages op i større Udstrækning, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg anser Bevillingen til Avlscentrer for et Onde — det indrømmer jeg villig — men jeg mener naturligvis, at i samme Grad som man udstrækker Under-